

„СОЦИАЛИСТЪ“

излиза въ Вторникъ и Петъкъ

Редакцията и Администрацията се намиратъ въ СОФИЯ.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ

СОЦИАЛИСТЪ

ОРГАНЪ НА РАБОТНИЧЕСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

LE SOCIALISTE

Organe du Parti Démocrate-socialiste des travailleurs bulgares

Adresse: Redaction
„SOCIALISTE“
Sophia.

DER SOZIALIST

Organ der bulgar. Sozialdemokratischen Arbeiterpartei

Абонаментътъ се прѣдплаща

За год. лева 10 —

6 м. „ 5 —

3 м. „ 2 50

За въ стрѣлство 14 лева

Единъ брой 10 ст.

За обявления се плаща по
15 ст. на редъ на 4 стран.

Съ 26-й брой отъ в. „Социалистъ“ се свършва първото му тримѣсечие. Понеже редовното излизане на вѣстника зависи отъ редовното предплащане на абонаментитѣ, то ний съобщаваме на ония отъ г. г. абонатитѣ, които не сж предплатили за второто тримѣсечие, да направятъ това, ако искатъ и за напредъ да бждатъ абонати на в. „Социалистъ“. Така сжщо ний молимъ всичкитѣ ни другари да пронагандиратъ въ полза на главния органъ на раб. социалъ-демократическа партия.

Отъ редакцията

Разложение на буржуазния режимъ.

Борбата, която нашитѣ другари на западъ неуморно водятъ противъ буржуазнитѣ правителства, всѣки день се увѣичава съ нови успѣхи; масовото социалистическо движение, което широко се разлива въ най-напредналитѣ страни на свѣта, принуждава революционната нѣкога буржуазия да сконцентрира, да събира въ купъ своитѣ сили и да се затваря въ тѣснитѣ граници на реакцията.

Но при все това, капиталистическия строй, който става все по разорителенъ и по гибеленъ за обществото, не престава да дава на социализма нови оржжия. Напоследѣкъ, станаха нѣкои такива скандали разкрития, които ясно говорятъ на работническата класа за прогностиката, която на всѣкъдѣ е обхванала и обхваща класата на пейнитѣ експлоататори. Слѣдъ прочутата панамска афера, въ която се опозориха сумма депутати, управляюци, журналисти и учени мъже, иджтъ чудовищни разкрития съ италианската „бапка романа.“ Оказва се, че разни видни мъже, между които и италиански пръвъ министръ Криспи, съ своята жена, сж крадели отъ нея безъ мѣрка и безъ да му мислятъ. Когато бившия пръвъ министръ Жюлини починалъ да прави своитѣ разкрития, пише единъ социалистически вѣстникъ, то отъ книжката, които той челъ предъ депутатитѣ, потекли такива мръсотии, щото произвели ужасенъ шумъ и скандали въ цѣлата камара. Тая послѣдната съ кралски указъ се отлага за неопредѣлено време, за да се уталяватъ духоветъ. За тия скандали има вълнение по цѣла Италия. А Криспи, тоя сжщи разбойникъ, не отдавна обяви отчаяна борба на социалиститѣ, като растури повече отъ 200 работнически дружества. . . .

Въ Франция сега е излѣзло предъ сждѣтъ

дѣлото на капитанъ Дрейфусъ, обвиняванъ въ тежко предателство къмъ своето отечество, което той извършилъ срѣщу голѣми подкупи отъ една чужда сила. При всичко, че правителството положи всички старания да скрие подробноститѣ на това твърдѣ скандално дѣло, но печата подхваща и растрѣбява най-малкитѣ разкрития, което е произвело силни вълнения въ обществото. И това въ Франция става тогава, когато буржуазния печатъ най-много обвинява социалиститѣ, че не сж биле патриоти и нѣмали отечество.

Други скандалозни разкрития станаха по отношение къмъ нѣкои парижки вѣстници, които за да взематъ голѣми подкупи, сж заплашвали заинтересованитѣ компании и частни лица, че ще пипнатъ противъ тѣхъ за да ги компрометиратъ предъ общественното мпеніе. И не ще съмнение, че въ тоя начинъ за обогатяване тѣ сж имали голѣмъ успѣхъ.

Въ притурка на горното, въ Французския парламентъ станаха силни дебати върху безчестното раздаване на отличия отъ орденътъ на почетния легионъ. Ордени сж раздавани на хора, които лежатъ въ затворъ за позорни престѣпления, на хора, които не сж встъпвали въ сражение и на разни финансисты, които чрезъ подкупъ, чрезъ влиянието на парата сж окичили своитѣ гърди съ знакътъ на честността и смѣлостта. Социалиститѣ, чрѣзъ устата на свой другаръ Густавъ Руане, сж искали на явѣ всичката фалшивостъ на тоя орденъ и на буржуазната честностъ, която влиятелни и високопоставени грабители купуватъ съ пари, както си купуватъ единъ катъ дрѣхы.

Ето противъ тоя режимъ, прогнитѣ отъ кражби, грабежи, развратъ и продажностъ въ управляющитѣ класи и отъ угнетения, опенравдания, самоубийства, гладна смъртъ и черна сиромашия въ работнитѣ класи—социалиститѣ водятъ своята освободителна борба. Социалиститѣ не коватъ своитѣ оржжия, а имъ ги даватъ въ изобиліе самитѣ тѣхни противници. На тѣхната страна е справедливостта, а на противната страна е классовата слѣпота на управляющитѣ. За това всичкитѣ опитвания на правителствата да преслѣдватъ социализма печелитъ само нови съчувствия на тоя послѣдния.

Въ Белгийската камара социалиститѣ се изказватъ противъ цивилната листа на прѣстолонаслѣдника, тъй като той е богатъ човѣкъ и нѣма нужда да му се даватъ лишни държавни пари. Депутатсконо болшинство, като счело, че това е поругание за короната, извикало на крака „да живѣе царятъ“! въ отговоръ на което социалиститѣ извикали: „да живѣе народътъ! да живѣе републиката“!; това ги прѣдизвикало още да развиятъ своигъ републикански убѣждения, макаръ тѣ и да смѣтатъ въпросътъ за царя за единъ второстепенъ въпросъ.

Сжщото е станало и въ германския райхстагъ. Всичкитѣ депутати, на крака, викатъ да живѣе „императора“! а социалиститѣ сѣдатъ

неподвижно на своитѣ мѣста, като даватъ слѣдъ това обяснения, че тѣ не могатъ да поздравяватъ единъ човѣкъ, който диктува противъ тѣхъ исключителни закони и учи войницитѣ да стрелятъ противъ своитѣ бащи социалисти. Революционната нѣкога буржуазия, която е знаела да искарва царетѣ даже на гилотинята, тоя пътъ закрили своя императоръ само за това, че противъ него се изказватъ социалиститѣ. Но германскитѣ депутати не посмѣиха да отидатъ до край противъ тая пошлукъ на соц. група, за да не пакърпятъ своето собственно достоинство. Правителството иска, щото социалиститѣ-депутати да се дажатъ подъ сждъ за оскърбление на императора, а камарата съ голѣмо болшинство отхвърли това за да не създава опасенъ прецедентъ, съ който правителството утрѣ може да си позволи да прѣслѣдва всички неприятни нему депутати. Така, съ своето глупаво опълчване противъ социализма, управляющитѣ претърпеха поражение въ очитѣ на работния народъ. Освѣтъ това, тѣ още повече губятъ съ новитѣ исключителни закони, които прѣдприематъ противъ „революционнитѣ елементи“.

Тия и много други нови факти, които не могатъ да се изложатъ въ една вѣстникарска статия, потвърждаватъ за опова правствено банкротство, което разяжда буржуазнитѣ наредби. Верѣдъ тоя разлагающъ се режимъ, насмуканъ съ хиляди зародиши на смъртта, социалъ-демократията води своята освободителна борба, — борбата за подновлението на човѣчеството, за въвежданіето на редътъ и справедливостта, за спасението и зайгчаваніето на цивилизацията и прогресса. Работническото движение нѣма да се спре предъ никакви притѣснителни мѣрки. Притѣсненията и исключителнитѣ закони сж оржжия на слабитѣ.

Българскитѣ социалисти се радватъ за всѣки успѣхъ на нашитѣ западно-европейски другари. Нищо не се рѣшава, ако само повилица заематъ старитѣ постове на реакцията. Отъ Западъ вѣе духътъ на революцията, предъ която въ едно недалечно бждще абсолютизма, клерикализма, милитаризма, опортюнизма и полицейщината ще трѣбва позорно да сложатъ своитѣ оржжия.

Г. Г.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА

— Ний бѣхме направили една забѣлѣжка на Селски Вѣстникъ, че той, въ една статия, вѣличае сегашната камара, безъ да е заслужила ти това. Сега тоя ни събратъ отговори, че не е кривъ рибаря, ако хвърли сергмето и вмѣсто риби хванца змии. Наистина, рибаря не е кривъ, но криви сж общественнитѣ дѣйци, като редакторитѣ на „С. В.“, които ако хвърлятъ сергме въ Народно Собрание, знайтъ още по отъ рано, че вмѣсто народни представители, ще хванатъ Ст. Михайловски, Д-ръ Цачевъ и дезертѣра Тодоровъ, съ цѣлъ роаякъ влечуги.

— Вечерътъ на 2-й того нѣкой си бѣденъ Дрѣновски фотографъ Жилковъ, по поводъ иска-

завитъ отъ г-на Русселски Нар. Прѣдставителъ Попова откровенности въ Нар. Събрание, че отъ сиромаситѣ нѣма полза, се сѣга възмутатъ и показатъ пѣкони не до тамъ приятни думи на адресъ на г. г. богатиятъ въ родѣ Поповъ и С-не, безъ да се досѣти, че тамъ въ кафенето били него врѣме и събрата на г. Ифова г. Станчо Х. Цачевъ, Дръновски чорбаджия и братъ на Д-ръ Цачевъ и че е възможно той (Д-ръ Цачевъ) да вземе тия приказки отъ гърбъ си. На 3-й того сутринта Ст. Х. Цачевъ подаде заявление въ Дрѣв. Мир. Сѣдилище противъ Жилкова за заканяване въ убийство. Същия денъ г. Сѣдната завелъ Уг. Дѣло № 248, издалъ повѣстка и наерочилъ дѣлото за разглеждане на 7-й того!

Горкии Сѣдия, какви ли правствени мѣки е претѣгилъ, като по причина на празниците, не е могълъ да го насрочи на 4 или 6, което може би ще му се вишне въ вина!

— **Съ приказъ** по Министерството на Народното Просвѣщение подъ № 2745 отъ 12 Ноември т. г., публикуванъ въ „Държавни Вѣстникъ“, брой 266 отъ 9 Декември, отпущатъ се 600 лева златни, едновременно държавно пособие на **К. И. Правадалиевъ**, студентъ по правото въ Брюкселъ. Кой е този Правадалиевъ ще се попита, може-би, всѣкой? Той е шюри на бившия ни любезенъ министъръ на Нар. Просвѣщение, Д-ръ В. Радославовъ и синъ на оня Правадалиевъ, който въ Варна разполага съ стотини хиляди.

Тъзи година мнозина бѣдни младежи тропаха цѣли два мѣсеца на вратитѣ на министерството, но помощитѣ и стипендитѣ се пазиха за роднинитѣ и приятелитѣ на министра. Въ редакцията ни е испратено едно свидетелство, издадено отъ Д-ръ Цачевъ, като членъ отъ бившага Соф. об. комисия, съ което се удостоверява, че единъ студентъ, нѣмалъ нищо друго освѣнъ една сестра, пензионерка, жена на убития министъръ Хр. Вѣлчевъ и двама братя офицери, възъ основание на което му се отпущало стипендия, като на бѣднякъ. Такива сѣ дѣлата на честни, безкористни и независимъ сопаджии!

— **Отъ Каваклий** 46 души учители на 6 т. м. сѣ подали телеграфически заявление до м-то на просвѣщеніето, за да се внесе въ Събранието тѣхнитѣ мнѣния по измѣнение и допълнение на Живковия законъ. Съ сѣга дата селскитѣ учители и учителки отъ Казанлъшко сѣ подали така също заявление телеграфически до-председателя на Народи. Събрание, съ което искатъ непрѣменно да се внесе законопроектъ за подобрене на учебното дѣло още въ тая сессия. Съ копие отъ телеграма учителитѣ отъ Вѣло-Слатинско апелиратъ къмъ Събранието да се погрижи за тѣхното положение. По времето да се затвори първата сессия вече наближи. За правителството неговото завардване на властѣта е по важно отъ нуждитѣ на страната.

— **Получихме** слѣдующитѣ телеграми:

София, М-ру Стоилову, копие в. „Социалистъ.“

Снощи арестуванъ отъ полицията въ К.-Бунаръ, посредъ нощъ отведенъ въ конюшната, биха ме стражаритѣ на умиране, защо съмъ упражнявалъ изборното си право.

К.-Бунаръ

Стефанъ Ибимовъ

София, М-ру Стоилову, копие в. „Социалистъ.“

Нощесъ сѣ били до убиванне съсѣдитѣ ни 2 души отъ тукашната полиция, сега и пазивкатъ види се за тази цѣль, защото си упражнихме изборното право на 4 того. Молимъ защита.

К.-Бунаръ

Молла Хусеинъ Ембе, Х. Салиевъ отъ Калкади.

Както въ врѣме на прѣдставителни избори, така и сега гражданитѣ отъ К.-Бунаръ и околията сѣ прѣдметъ на най-големо гонение и истезание отъ страна на върлущата и необуздана полиция. Позорно е за единъ министъръ да се титулира свободоловецъ, когато отъ друга страна се истезаватъ гражданитѣ и се ограничава тѣхното изборително право.

— **Въ Перникската мина** забѣлѣзвало се, че шпиони слѣдели работницитѣ да ли има между тѣхъ социалисти и какво вършатъ тѣ. Осѣнъ това директора заплашвалъ работницитѣ да не се подписватъ на работническото прошение, че инакъ щѣлъ да ги испѣди. На какво основание прави това г. директора? Нали свободата на убѣжденията е гарантирана отъ основния законъ? Или конституцията е само за ония, които притѣняватъ работницитѣ? Негова милость трѣбва да си налѣга парцалитѣ и да си глѣда службата; не е негова работа да се бърка тамъ, гдѣто не го викатъ, защото той не е стопанинъ върху съвѣстѣта и убѣжденията на своитѣ подчинени. Ний канимъ

работницитѣ отъ Перникъ да ни обаждатъ за всѣки призивъ, когато си позволи минното управление. Ако социалиститѣ сѣ лѣзли хора, то тѣхъ не би прислѣдали, както не прислѣдватъ днесъ крадцигѣ, разбойницитѣ, побойницитѣ и развратницитѣ, които се зацѣпватъ отъ господарската държави отъ народнитѣ експлоататори. Понеже минното управление онеправдава и скуби своитѣ подчинени, затова то се страхува да не би работницитѣ да ставатъ социалисти, защото тѣ тогава ще знаятъ какъ да зацѣпаватъ своитѣ интереси. Работникътъ трѣбва да се бори, а не да мълчи, когато го онеправдаватъ.

— **Адютантитѣ, сѣнкитѣ** и пр. и пр., които не даваха спокойствие на столичнитѣ граждани, казватъ че отново се разсѣкатъ изъ града. Стамболовцината веднѣжъ подхванатъ, останалото вече си върви едно слѣдъ друго. Въ бюджетно-проекта тайнитѣ и потеражийски фондове си оставатъ; камарата е безсила, остава на гражданитѣ да подхванатъ своята пѣсенъ до 18 Май.

— **Попа въ с. Гер. Малина, Невос. околия, Соф. окръгъ**, държалъ наскоро една скаска въ черквата за словото божие, като я свѣриналъ съ слѣдующитѣ думи: „селени, койго отъ васъ не си е донесълъ житото, щомъ си иде да го донесе, че ще дойдѣ да ви свѣти вода; койго не го донесе, нѣма да му свѣти вода, господъ ще отгѣгнѣ рѣката отъ къщата му.“ Народнитѣ пастри обръщатъ Христовитѣ проповѣди на търговия.

— **Кметъ** отъ сѣщото село заплашвалъ и забрѣщвалъ на селенитѣ да посѣщаватъ вечерното училище отъ страхътъ прѣдъ „разрушителнитѣ“ идеи.

— **Пропуснахме** да съобщимъ, че на 20 Ноември т. г. въ с. Угърчинъ, Ловченско, на единъ митингъ, селенитѣ сѣ взели резолюция и испратили прошение до Нар. Събрание съ искания, най-главнитѣ отъ които сѣ взели отъ социалистическата програма. Искатъ така също даване подъ еждъ Стамболова. Но Събранието не е разглеждало още ни едно отъ тоя родъ селски прошения.

— **Въ Перникъ** натрапении кметъ Дойчинъ Павловъ завчера е арестувалъ съвсѣмъ произволно г. Сп. Шумковъ.

— **Засѣданието** на Н. Събрание отъ 14 т. м. трая до 3½ ч. презъ нощта и знае ли защо? За да може правителственното болшинство, чрезъ изморяване на оппозицията, да приеме изъ цѣло безъ разискване цѣлия воененъ бюджетъ. Станаха голѣми скандали. Когато въ конституцията се предвижда, щото разискването на бюджета да става статия по статия, докладчика на комисията Д-ръ Цачевъ взе да докладва изведнажъ цѣли параграфи, които съдържатъ по 10 и повече страници. Това предизвика нескончаеми долу на оппозицията. Презъ всичкото това време Цачевъ стоеше неподвижно на мѣстото си и се забѣлѣзваше, че само устнитѣ му се движатъ, безъ да се чува нѣщо. Трѣбваше да има човѣкъ мизерността на единъ смахнатъ Цачевъ, за да чете, предъ най-отчаенитѣ протести на лѣвицата. Слѣдъ малко настѣжни типани, послѣ пакъ протести и т. н. Болшинството сѣдеше неподвижно на мѣстото си, и нищо не му погречи да гласува изцѣло за военния бюджетъ.

— **Русенския** депутатъ Губидѣльниковъ въ засѣданието на 14 т. м. като зацѣпване гласуването на воен. бюджетъ изцѣло, обрѣна се къмъ Събранието съ слѣдующитѣ думи: „който обича отечеството, той трѣбва да приеме бюджетно-проекта така, както е предложенъ отъ правителството.“ Той искаше мнението на болшинството, което отдавна се отказа отъ своята самостоятелност и гласува безгласно за предложението на правителството. Но защо тогава засѣдаватъ народни прѣдставители, ако само правителството може да предлага най-добри работи за защита на отечеството. Ето какъ депутатъ иматъ Русенскитѣ граждани, който изрично туря волята на правителството по високо отъ волята на гражданитѣ.

— **Г. Таковъ** е внеслъ прѣдложение за провѣрка на раздаденитѣ стипендии въ странство. Защо това прѣдложение не се простре и на студентитѣ въ София? Но дали и то нѣма да си остане само прѣдложение!

— **Въ всичкитѣ** бюджетно-проекти економии сѣ направени върху гърба на разсѣлни и писари, а голѣмитѣ чиновници ще си получаватъ и за напредъ тлѣсти заплати.

— **Студентитѣ** българи отъ Брюкселъ енергично протестиратъ противъ дивата юмручна расправа на Морфова съ двамата студенти въ Висшето училище.

„НАРОДЕНЪ КАЛЕНДАРЪ“ е прѣзъ по родѣтъ си въ България.

Богатиятъ отбиватъ ли вѣнцата си повинность?

Спорѣдъ закона всѣки гражданинъ, бѣ той богатъ или сиромасъ, трѣбва да плати военна повинность, ама въ дѣйствителностъ не всѣ богатитѣ си подлагатъ гърбоветѣ подъ законъ. Ето едно кратко съобщение отъ Вратца.

„Тъзи година подадохме едно заявление въ провинциалната комисия, като ни казаха, че сѣдмимесечна комисия е прѣдседателъ. Съ заличенето си искахме да знаемъ какъ и по какви причини е изоставенъ и обложенъ съ военна повинность здравия младежъ и прѣвъ богатия въ града ни Кото Невлатиевъ. Въ заявлението ни казали, че Стамболовъ е правилъ всичко, казано му е диктувало вътрѣшното убеждение и иззетъ на К. И. бѣше Стамболовъ човѣкъ, то закрили своя шурей и така казали младежъ отиде да отбие военната тѣгоба.“

Понеже не знаемъ пощата ли е нередовна, защото заявлението дадохме чрезъ пощата, то господинъ прѣдседателъ не иска да си дава за дение то за това молимъ когото се слѣдъ обърне внимание; иначе, ще знаемъ, че военната тѣгоба е наложителна само за сиромашкитѣ сина.

Вратца 26/94 г.

И. Г.

Че военната тѣгоба, съ всичкитѣ си варварски страни, е наложителна само за сиромашкитѣ снове — това днесъ всѣки може да разсѣ. Когато дойде времето на наборнитѣ комисии тогава богатиятъ си служатъ съ военни средства за да отгърватъ своитѣ снове и оставятъ военната тѣгоба пакъ на работницитѣ. Но ако не сполучатъ, то ония богатия снове, които попаднатъ въ редоветѣ на войската, се ползватъ съ всички отстъпки, прекарватъ службата безъ да осѣгнатъ. Всички тѣгоби сѣ за работническата класа и бѣднитѣ запалтчи и селени, а отъ всички правдини и привилегии които закона дава, ползватъ капиталиститѣ, лихваритѣ и цѣлитѣ.

МАКЕДОНИЯ И НАШИТѢ СТУДЕНТИ

По случай на кланията въ Армения бѣ гарскитѣ студенти въ Нанси (Франция) събраха, — поканени отъ студентитѣ македонци, — на брой около 40 (четиридесет) души на общо събрание въ неделя 4/16 кевмври въ Café Thiers за да разискватъ начина съ койго може да се подобри положението на българитѣ въ Македония. Съ разискванията които станаха на лице изляко три предложения: първото — ачелъ всичкитѣ подписавши Берлинския трактатъ турятъ въ изпълнение членъ 23 на същия трактатъ. За това прѣдложение вотираха (четири) души. Второто предложение да помоли само Англия да дойде на помощъ на македонскитѣ българи — затова предложиха 3 (трима) души. И най-после едно трето предложение, което биде прието отъ събранието съ 21 (двайсетъ и едно) гласове абсолютно болшинство и което гласува така:

Като взематъ предъ видъ послѣдствата отъ сѣбития въ Армения отъ една страна, а отъ друга — въобще социално-политическото положение на различнитѣ народности населени въ турската империя, българскитѣ студенти въ Нанси въ общото си събрание на 4/16 декември взеха слѣдующата резолюция:

Освобождението на македонцитѣ да стане само при съвмѣстното дѣйствие на всичкото бѣдно население безъ исклучение на гърци, сѣрби, арменци и турци противъ дивната тирания — политическата тирания на турскитѣ власти и икономическата тирания на българскитѣ, гърци, арменски и турски класове.

Исказватъ желание щото македонцитѣ бѣдно население да влезе по скоро въ

пътъ въ който е влезло вече арменското бедно население — пътъ който единственъ може да доведе въ свобода и благоденствие македонското население.

Испрачатъ своитѣ братски поздравления на дѣйствующата въ Армения — „арменската социалистическа революционна партия“ —, за нейната геройска борба и за нейното достойно поведение.

Тъзи резолюция по рѣшението на събраието се съобщава на в. „Социалистъ“, като се умоляватъ същевременно всички български вѣстници, а особено тѣзи които сж си задали за цѣль защитата на македонското дѣло, да я препечататъ.

Също, по рѣшението на събраието се испраща настоящата резолюция още до органа на Арменската С.-Революционна партия „Хенчакъ.“

За събраието подписахъ:

Кръстю Раковски.

ПО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ.

Засѣдание XXXVI отъ 12—13 Декември.

Второ четение на законопроекта за земледѣлческитѣ касии и за акциза на мѣстната и иностранна солъ.

Голѣми разисквания станаха по чл. 10-й отъ закона за земледѣл. касии, който дава привилегии на лихварскитѣ дружества въ селата да истеглятъ пари отъ касиитѣ и да ги даватъ съ по голѣма лихва на населението. Противъ това говориха Я. Сакъзовъ, Бояджиевъ, Китанчевъ и др. Министра на финанситѣ поддържа закона и болшинството го гласува безъ никакви изменения.

Противъ чл. 27 говориха Габровски, Китанчевъ, Микашевъ, Краевъ. Тѣ искатъ земледѣлческитѣ касиери да бѣдатъ избираеми отъ населението, а не да се назначаватъ отъ правителството както е казано въ закона. Габровски оборва мотивѣ на министра и доказва, че ако изборнитѣ касиери до сега сж злоупотѣблявали, то е защото е нѣмало строгъ контролъ и ревизия.

Такиа злоупотѣблениа вършатъ и държавнитѣ чиновници. Вий онищожихте изборността на инспекторитѣ, а сега ще унищожите изборността на касиеритѣ. Ако карате се тѣй, кой знай гдѣ ще сирѣте. Щомъ смѣтате, че народа не е способъ и не може да се ползува отъ избирателното си право, тогава вий на това сжщото основание ще унищожите изборността на градскитѣ и селскитѣ общини, окръжни сѣбѣти, а най сѣтѣ и народното прѣдставителство. Орагора доказва, че това е реакция, това води къмъ унищожението на народния суверинететъ, на политическитѣ права на народа.

Г. Габровски твърди, че изборното право унищожило капиталитѣ на каситѣ. Слѣдъ рѣчта и на другитѣ оратори събраието гласува чл. 27 безъ измѣнение.

По акциза на солта на второ четение говори Китанчевъ. Той нагледно обяснява какъ се произвежда морската солъ въ Англия и доказва, че цѣлата на правителството е да покровителствува не индустриалната солъ, но нѣколко души прѣдприемачи. Той настоява да не се каменната солъ облага по вече отъ 5%.

Я. Сакъзовъ като указва отъ каква необходимостъ е солта за нашето селско и занаятчийско население, като употребява най вече растителна храна, прѣдлага да се намали акциза на солта.

Събраието гласува и прие прѣдложението на комисията.

Засѣдание 37 (12/ХІІ). Второ четение законопроекта за мѣстната и иностранна солъ. Сакъзовъ, Китанчевъ и Вачовъ искатъ намаление на акциза, болшинството не прие това, защо? Защото „отъ гдѣ ще поддържае държавата; намалиме десетъка, разбира се, че тия пари трѣбва да ги извадимъ отъ друго мѣсто“. Разисквания станаха и по други важни членове, по това ни най-малко не попрѣчи на новитѣ патриоти да приематъ всичко тѣй, както е излѣзло изъ министерското перо. Прочете се на второ четение и законопроекта за земледѣлческитѣ касии. Станаха най-главни дебати по чл. 10, който дава възможностъ на разни лихварски дружества да истеглюватъ паритѣ на касата и си служатъ съ тѣхъ. По това говориха Сакъзовъ, Китанчевъ. Искаше се отхвърлянето на този членъ, по това не се прие. Също тѣй безъ измѣнение се

приеха и другитѣ членове (цѣлия законъ е отъ 34 члена) между които и оня, съ който се унищожава изборността на касиеритѣ. И по този въпросъ социалиститѣ взеха участие, но напразно. Болшинството приемаше слѣпо членъ подиръ членъ. Засѣданието се продължава до 11½ ч. прѣзъ нощта. Машината бѣше нагласена добръ, и работата спореше; още почти никой не говорилъ, току извика пѣкой Цачевъ или Губидѣльниковъ: въпроса исчерпанъ, и той слабъ гласецъ се подема отъ болшинството, прѣдседателтъ това и чака. Чрѣзъ гласуване той испитва изразеното порано желание на „народнитѣ“, и указва се, че всичко е все въ полза на работлпното болшинство. Както виждате и интелегентната камара си има своитѣ Инджети и Цонковци.

Засѣдание 38 (13 Декември). Прочетоха се пай-първо на трето четение горнитѣ два законопроекта и се приеха безъ никакви измѣнения. Между другото, искане се поитъ изборността на касиеритѣ да си остане; но и това не се прие „защото населението не можило да си избира добри касиери, а министра можалъ“ (!). Слѣдъ това станаха генерални дебати изобщо по бюджета.

Янко Сакъзовъ. Намъ прѣдстои да разгледаме основитѣ врѣхъ които почива нашата финансова политика. Прѣди 18 Май, всички знаете, какви рѣзки гласове се издигаха, за да се покаже неспособното положение на нашия народъ, както и пътя за испѣрението на това зло. Азъ нѣма да се възползувамъ, въ оцѣняването на това положение, освѣнъ отъ ония источники, които и вий сами смѣтате за безпристрастни. Азъ ще ви прочета само едно извлѣчение отъ сп. „Цѣлина“. (Чете). Това положение се потвърждава и отъ самия министръ на финанситѣ, г. Гешевъ, който прѣди 7—8 м-ца като потвърждаваше напълно писаното въ Цѣлина добавише; думата благосъстояние за нашия селнинъ звучи като горчива ирония. Ако по-сидничкитѣ наши земледѣлци сж принудени да живѣятъ тѣй мизерно, какво остава до по-слабичкитѣ? Прѣдъ видъ на това положение на нашето население, г-да прѣдставители, ний сме длѣжни да вземемъ енергически мѣрки за да му помогнемъ. Това е длѣжно да иска и самото правителство. Една отъ основнитѣ причини, по които доде настоящето правителство на властъ, е и това неспособно положение; нашитѣ тогавашни опозиционери прѣдвѣщаваха новъ режимъ, който ще се ознаменува съ нова економическа политика. А що виждаме? Финансовата политика ни най малко не се различава отъ прѣжната. И сега правителството не обръща внимание на туй, отъ гдѣ ще се искаратъ тия огромни разноси. При това, всички разноси се изискватъ не на основание на економическото положение на нашия народъ, а отъ нѣкакви си въображаеми нужди. Дръ Цачевъ ни каза, че не трѣбва да гледаме силитѣ си; струва ми се, че правителството не е въ правото си да си създава въображаеми нужди и да иска насѣти въдовствението имъ. Нуждитѣ трѣбва да се опрѣдѣлятъ отъ положението. Намъ напр. не ни е потребенъ такъвъ воененъ бюджетъ, който не съотвѣтства и на най-милитарната европейска страна. Неужели и настоящето правителство ще трѣгне по стария пътъ и ще мисли, че можемъ да водимъ нѣкаква си европейска политика? И тѣй, економическото положение на народа не е взето прѣдъ видъ. Министра ни каза, че сж направили економии; но ако не вземете подъ внимание дребнитѣ „окастривания“ тукъ тамъ направени, то ще видите какъ повърхностно се е погледнало и на това. Военния бюджетъ си остави сжщия, безусловнитѣ фондове сжщо си стоитъ не поскѣтати. Понататъкъ; Министра въ свои си докладъ ни каза, че се стараялъ да направи, колкото е възможно, по справедлива нашата данѣчна система. Доста е да направимъ едно сравнение на сегашния бюджетъ съ миналогодишния, за да се убедимъ, че нѣма нищо подобно на това. Най важния въпросъ въ финансовата политика е едни и сжщи разноси, какъ ще се расхвърлятъ; да ли тѣ ще се събератъ отъ по силнитѣ слоеве или отъ по слабитѣ. Нашето правителство не се занимавало съ тоя въпросъ. То е намалило прекритѣ данѣци съ 5 милиона (отъ десѣтъка), но тия пари то изважда оуъ друга графа, косвеннитѣ налози. А при туй въ сжщностъ нѣма никакво намаление, това е едно само намаление на една досущъ несправедлива сума: населението плащаше не десѣтъка, а тридесѣтъкъ. Освѣнъ туй въ 87 г. десѣтъка възлиза на 14 милиона, а сега ще бѣде 15, макаръ и почвата да не се е подобрила. Най справедливата данѣчна система е прогресивния приходенъ налогъ (центра го прикъсва; Сакъзовъ; да г. Бобчевъ, прогресивния, когото и вий искате въ програмитѣ си, а сега не си отгварите устата; не общавайте на хората работи, които нѣма да подържате). Самата ваша буржуазна наука каза, че данѣка е

справедливъ само тогава, когато тежи на всички еднакъ, и ний социалиститѣ приемаме това. Ако вземемъ приходитѣ на нашата страна (800 милиона лева) и върху тѣхъ разхвърляме расходитѣ — 100 м. л. то на 100 л. приходъ ще съотвѣтствува 12½ л. данѣкъ. Ето това би трѣбвало да бѣде данѣкътъ споредъ приходитѣ. А така ли е нагласенъ нашия бюджетъ, така ли е приложена науката, която поддържа министра? — Не. Селсинитѣ съ 7—8 души прекарва на годината съ 350 лева, носи всички товаръ, а лихваритѣ, адвокатитѣ, чиновницитѣ, капиталиститѣ, които получаватъ огромни доходи едва плащатъ 2%о. Ето това е нашата справедливостъ. Но вѣнъ отъ това има и друго. Ако разгърнемъ приходитѣ ний ще видимъ, че за приходи фигуриратъ 150.000 л. отъ глоба по нарушения закона за горитѣ, 200.000 л. глоба отъ тютюни, толкова отъ акцизи, и всичко това сж сумми, които ще се взематъ пакъ отъ бѣдното население. Отъ всичко се виждѣ, че всички товаръ е стоваренъ на гърба на работното население. Отъ гдѣ ще искара то тия 87 милиона лева, които вий му искате, когато знаете, какво е неговото положение? Да, отъ туй, че вий ще го накарате вмѣсто да живѣе като човѣкъ, да живѣе като добитѣкъ, вмѣсто да яде мѣсо, да яде само сухъ хлѣбъ, вмѣсто да се развива, да кисне въ невѣжество и мизерия. Ако вий имате искрено желание да помогнете на народа изменете данѣчната система, доста вече хубавитѣ думи, покажете се на дѣло, инѣкъ ще бѣде сжщото, каквото и въ Стамбулово врѣме.

П. Габровски. Най напрѣдъ оратора показва, че правителството ни най малко не е оправдало надѣждитѣ на населението. Слѣдъ 18 Май вий писахте и говорихте въ агитационнитѣ си обѣщаванья, че ще намалите данѣцитѣ и ще ги расхвърляте справедливо като порастоварите бѣдното население и понатоварите повечко богатата класа. Вий обѣщавате, че ще прѣобразувате администрацията, ще намалите полицията, ще закриете излишнитѣ учрѣждения, ще намалите чиновническитѣ заплати, и ще прогласите една нова реформаторска политика. Вий нарѣкохте паданието на Стамбулова второ освобождение на България! Но какво виждаме сега? Приюниме си поговорката: трѣгналъ съ пожичи да сѣче гора. Цѣла пропасть между думитѣ и дѣлата ви. Само петъ милиона намаление въ бюджета и то по пидимому! Намалихте десѣтъка, а увеличихте данѣка на солта и на др. необходими прѣдмети. Всичко си остава тѣй както бѣше прѣди. Цивилната листа на княза възлиза на 1½ милионъ. Вий не я намалявате. Заплатитѣ на министритѣ си оставатъ пакъ по 18.000 лева, както ги бѣше увеличилъ Стамбуловъ. Даже Вий сте увеличили заплатитѣ на извѣстни чиновници и висши офицери. Но най възмутителното е това, че безусловнитѣ или по точно шпионскитѣ фондове (натъртено) пакъ сте ги запазили. Въ бюджета на министерството на Ватр. Дѣла сж прѣдвидени за 1895 г. тѣкмо 80.000 л. за шпиони. Сжщата сума е прѣдвидена и за министерството на Външ. Дѣла. Прѣдвидени сж тѣй сжщо до 150 хиляди лева за потеражени, които сж прѣдпазначени не да ходятъ по горитѣ да прислѣдватъ разбойницитѣ, а да живѣятъ въ селата и градоветѣ, да ходятъ по кафенетата и кръчмичитѣ да подслушватъ мирнитѣ граждани. Потераджиитѣ сж шпиони. Ний високо протестираме противъ това позорно държавно учрѣждение — шпионството.

Ний се надѣвахме, че ще се намали полицията, а вий ѣ увеличихте. Гдѣ остана прогласения демократизмъ на модерния министръ? (Прѣдседателя дрънка звънца, прикъсва оратора)... Вий успявате полицията съ нови помощници на околийскитѣ началници, назначавате военни пристави за да създадете служби на резервнитѣ офицери. (Китанчевъ вика: това е драгонария!) Послѣ Габровски доказва, че консерваторитѣ искатъ да ни направятъ полицейска военна държава. Най голѣма частъ отъ бюджета се поглѣща отъ войската. Военния бюджетъ расте въ огромни размѣри. Отъ 13.893.186 л. въ 1886 г., той сега е нарасналъ на 25 милиона лева съ свѣрхсѣбитнитѣ кредити. Оправдава ли се харченето на една такава сума у насъ? Какво е назначението на армията? Военнитѣ устава казватъ, че ти пази отечтвото отъ вънкашния и вътрѣшния неприятель. Но отъ освобождението ни до сега само веднѣжъ е била употребена войската противъ вънкашния неприятель — войната съ Сърбия. (Гласове отъ болшинството: Вий гдѣ бѣхте тогава? Габровски: Азъ бѣхъ тамъ, гдѣто вий не сте биле. Азъ не дезертирахъ, както вий г. Д. Марковъ и другаритѣ ви, но отъ Женева азъ научахъ замятията си и се явихъ въ студенческия легионъ на театра на войната. (Прѣдседателя дрънка, прикъсва оратора, защото стрѣлата бѣше хвърлена по неговъ адресъ).

А против вътрешния „неприятел“, именно против работния народъ, войската винаги е била употребявана. Да, тази народна по кръв и по плът войска е стрѣляла въ гърдите на народа. Синовецъ сж убивали по заповѣди бащите си, братята си. Не е ли вѣрно, че презъ 1887 г. войската въ Г.-Орѣховица, Кутловица, Плъвенъ разгони съ куршуми избирателитѣ и потоци въ кръвъ тѣхното изборно право? Не е ли вѣрно, че войската езекутира Садинци, защото доблѣстно защитаваха своитѣ права? Да ви напомнямъ ли участието на войската въ другитѣ събития? Да, тя е била опора на реакцията и тиранията у насъ. Тя крѣпеше падналия режимъ и съ нейнитѣ щикове се държи гладния и развѣлнуванъ народъ въ подчинение. (Пачевъ го прѣкъсва). Но нататѣкъ оратора критикува системата на постояннитѣ войски съ убийствения, непроизводителния и унижителенъ животъ въ казармитѣ и доказва, че тѣ сж неспособни да защитаватъ народа. Той иска да се обезоръжи постоянната войска и да се въоръжи цѣлия народъ. Да се въведе и у насъ швейцарската военна система. Всеки гражданинъ е войникъ и всеки войникъ гражданинъ. Който има *бюлетени*, избирателно право, трѣбва да има и *пушка* за да го гарантира въ случай на опасност. Тогава никое правителство не ще може да употребѣи насилие въ изборитѣ, или при събиране на данъцитѣ. Когато народа възстане противъ тиранията, тогава той ще може да защити правата си, защото е въоръженъ. Военната диктатура е невъзможна.

Послѣ, оратора доказа съ исторически примѣри примущества на народната милиция надъ постоянната войска. Франция побѣди неприятеля въ 1792 г. съ народната милиция. Доброволцитѣ въ Бельгия направиха революцията въ 1830 год. Гарибалди извърши чудеса съ своитѣ доброволци. Въ 1870 г. слѣдъ 6 недѣли нищо не остана отъ постояннитѣ войски на Наполеона III, а доброволцитѣ продължаваха съпротивлението цѣли 6 мѣсеца. Въстаналии Парижъ се държа относително 2 мѣсеца противъ редовнитѣ войски.

Да, за войската трѣбва увлечение, ентусиазмъ. А това се придобива само съ любовъ къмъ военната служба, а не съ ненавистъ. Чувството, че изпълнява една велика длъжностъ, че защитава своето огнище, своята земя и нейнитѣ свободни учрѣждения, ето това прави доблѣстни войници, а не деспотизма и произвола въ казармата, противъ който протестира човѣшкото достоинство. А това може да се достигне като се въведе и военно обучение въ училищата и редовни упражнения на гражданитѣ въ всека община, както е въ Швейцария. Тогава вмѣсто 2—3 години служба, ще стига само 3—4 мѣсеца. Дневнитѣ войници ще си останатъ граждани производители. Каква икономия! Найсетне той доказва, че нѣмаме нужда отъ 35.000 души войска. И ако сега не може да се реорганизира армията, то поне да се намали на 5.000—6.000 души въ мирно врѣме. Тогава само може да направимъ истинска икономия и нѣма да жертвуваме просвѣщенieto въ полза на тази организирана човѣшка касапина — *войната*. Не дѣйте хвърля пепелъ въ очитѣ на народа, а му кажете право, че не искате да го извадите отъ пропастьта, която е зинала прѣдъ очитѣ му.

Д-ръ Вачовъ, Даневъ, М. Такевъ говориха тоже за економии. Тѣ намиратъ, че и сегашния бюджетъ непосиленъ за нашето население, на което положението е толкова мизерно. Искатъ економии въ военния бюджетъ, а тѣ сжщо намаляние на заплатитѣ на висшитѣ чиновници и закриване на излишнитѣ служби, така щото бюджета да не надминава поплѣ цифрата 70 милиона л. Сжщо тѣ отъ тѣхнитѣ рѣчи се забѣлѣзваше, че нашия „финансистъ“ Гешевъ никакви економии не е направилъ и че тѣ, ако не станатъ намаляния, съ спокойна съвѣсть не могатъ да се явятъ при своитѣ набиратели, на които сж обѣщавали, че ще правятъ економии.

Китанчевъ сжщо не забѣлѣзва рѣшително никакви намаляния въ бюджета. „Ний говорихме за намаляния, сжщото говориха и министритѣ въ своитѣ агитации. А що излѣзе? Пакъ старото, товара пакъ си висѣ на гърба на народа. Десятѣка се намали, но облага се земята, солта, кибрита и пр. прѣдмети отъ първа необходимостъ. Въ 81 год. консерваторитѣ ни говорѣха, че народа трѣбва, а се облага съ голѣми данѣци, сега ни говорятъ за демократизмъ и економии, но на дѣло пакъ сжщото вършатъ. Думитѣ си оставатъ само думи, не дѣла“. Правело се економии! А ипционския фондъ и потераджийския пакъ си остава; пограничната стража и джандармерията се увеличаватъ; прѣдвиждатъ се генерали и полковници безъ да се каже защо, освѣтъ затуй, за да се увеличи заплатата на разни офицери, „както гласи забѣ-

лѣжницата която макаръ написана е дребни буквички, но все пакъ се забѣлѣзва“. Оставатъ си занаятѣ разнитѣ командировки; цивилната листа и заплатитѣ на министритѣ сжщо не сж намалени. Направени сж економии само въ заплатитѣ на разсилнитѣ и писаритѣ. Тукъ е приложена теорията на Попова. „Отъ сиромаситѣ нѣма полза“. На свѣтшескъ, той се обърна съ молба къмъ болшинството „понѣ въ този случай (да се направятъ економии) да не упорствува, защото тогава не можемъ си оти съ спокойна съвѣсть“.

1. Гавриловъ, лихваръ и притѣжателъ на нѣколко къщи въ София пита: „отъ гдѣ ще се поддържаже ако намалимъ данѣка (Гено Недѣлковъ: отъ търговцитѣ и лихваритѣ). Ето защо той мисли, че бюджета трѣбва да се приеме тѣй както е прѣдставенъ, и *ще се приеме*“ (пророчество) За теории неприемливи, разни прогресивни данѣци и намаляния въ бюджета, тукъ не можело и да става дума. Нашия лихваръ намира економитѣ само въ поскорото затваряние на камарата, за туй иска и да се бързало, сирѣчь да не говори. (Конкилевъ: тогава да нѣмаме никаква камара, та още по голѣми економии да направимъ). Ето какви защитници сж нашитѣ лихвари на оголения народъ. Такъвъ защитникъ е и болшинството на нашата камара.

Слѣдъ това „въпроса биде исчерпанъ“ и генералнитѣ дебати се прѣкратиха.

ЦАРЕТЪ.

Единъ френски вѣстникъ се заемъ и пресмѣтналъ, че въ всеобщата история личатъ имената всичко на 2540 царе и крале. Отъ тѣзи 2540 монарха, 299 сж биле изгонени, 64 уволнени отъ длъжността имъ, 20 сж се самоубили, 11 полудели, 100 избити въ разни сражения, 123 взети въ плѣнъ, 25 прѣтърпѣли мъченическа смъртъ, 121 убити съ оръжже, 62 отровени и 108 осждени на смъртъ. Макаръ коронованитѣ готовановци и да се хвалятъ, че властта имъ иде отъ Бога, но тѣ сж ставали жертва на найински придворни интриги, на своята тирания, на своя грубъ егоизмъ и на своя краенъ развратъ.

Никой отъ русскитѣ вѣстници се хвалехъ, че на погребалния денъ на „миротворецъ“ Александъръ III, въ Москва биле нагнани 25000 души сиромаси. Каква безочлива подиратка надъ нещастния руски народъ! Понеже царетъ, когато сж живъ, никакъ не искатъ да чуватъ за мѣжкитѣ и охканията на своитѣ поданици, то би трѣбвало „човѣкътъ съ дългата коса въ ржжъ“ да прибира всеки два дена по единъ царъ, за да има народа какво да яде.

Д. П.

РАБОТНИЧЕСКИ ИНСПЕКТОРЪ.

— Нахранилъ два кърлежа. Слугата Кръсто Ивановъ стои четири години при гостилничара Филиппъ Германовъ въ Свищовъ. Като истекло времето той поискалъ отъ господаря си 2500 гроша, които му се падали. Слѣдъ дълги расправи господарьтъ му далъ единъ записъ само за 2000 гр. Работника се съгласилъ да му хариже 500 гр. за да не изгуби и останалитѣ. Слѣдъ това отишелъ да слугува въ бакалницата на господаря си още една година за 650 гр. Подиръ истичанието на 5-та година работника, Кръсто, поискалъ да му се дадъжъ всичкитѣ пари, сега пъкъ господаря не признава съвѣжъ записъ, който му далъ по напѣдъ. Една вечеръ, работника, както стои въ дюкна си, бай Филиппъ го натисналъ и почналъ да търси записъ изъ джебовецъ му за да го скѣса. Кръсто сполучилъ да избѣга, като отишелъ да се оплачи на комшията си отъ хайдушкото нападение на господаря си Филиппъ. Нѣмало какво да се прави; отива той при единъ адвокатъ да разбере какъ да си истегли айлѣка. Адвокатина се съгласилъ да извади паритѣ му чрѣзъ сждъ, но съ условие, че той ще вземе половината отъ стойността на записъ. Кръсто и на това се съгласилъ, защото да вземе по хубаво 1000 гр. отъ колкото нито една

пара. Адвокатина приелъ да извади и другитѣ 650 гр., но пакъ половината да вземе той. И така нещастния Кръсто отъ своята малка заплата задоволилъ двама кърлени, единъ отъ други по жада за работническа кръвъ, за да не отиде на вѣтера 5 годишната мѣка. Когато ний искаме държавата да защити работника отъ разбойническитѣ поклѣ на господаритѣ, чорбаджитѣ отъ нар. събрание казватъ, че социалиститѣ проиовѣдватъ мързела. Нека ни кажатъ сега тия господиновци, бай Филиппъ и господинъ адвокатина дали съ трудъ сж економисали 1800 гр. отъ сиромашки айлѣкъ на Кръсто Ивановъ? Паразититѣ единъ другото защитава.

ОБЯВЛЕНИЯ ТЪРСЯ ДВАМА ДОБРИ СЛОВОСЛАГАТЕЛИ

за печатницата си. Желаящитѣ да поспятъ пека испратятъ условията си за споразумѣние на адресъ *Ив. Ташевъ*, печатаръ въ Вратца.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Извѣстява се на г. г. книжаритѣ, че излезе отъ печатъ книжката „Коледари“, първи брой отъ библиотеката на дѣтското списание „Градинка“. Книжката „Коледари“ е срѣдна голѣмина въ една кола, изилчно илюстрирана, която може да служи за добъръ подарѣкъ на ученици и ученички, по случай на прѣдстоящитѣ празници „Рождество Христово“. Книжката струва само 20 ст. и се прави 20^о отстъпка.

Отъ редакцията на „Градинка“

Научно Дружество „Отецъ Паисий“

въ г. Казанлъкъ.

№ 194.

Обявява на всички учители и родители, че редактираното отъ него дѣтско списание „Младина“ ще излиза и за напѣдъ на 15-й всѣки мѣсець освѣтъ Юлий и Августъ, въ 1½ печатна кола и на всѣки двѣ книжки ще се испраща по една изилчна картинка съ бои.

То е най ефтино дѣтско списание съ разнообразенъ материалъ за дѣцата отъ двата пола. Годишниятъ му абонаментъ е 2 лева, а за странство 3 лева *приплатени*.

ОТЪ ДРУЖЕСТВОТО.

Излѣзе отъ печатъ

НАРОДЕНЪ КАЛЕНДАРЪ

ЗА

1895 ГОДИНА

Съставенъ споредъ Maerkischer Landbote
Volks-Kalender

ОТЪ

Н. Билинъ.

36 стр. голѣмъ форматъ. Цѣна 25 ст.

„Бждѣцето царство“, книжка за народа. Цѣна 20 ст. Намира се за продажъ въ Печатницата „Напѣдѣкъ“, София.

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ

Г. — Българската Социал-демократическата група. Получени 45 л. вносъ за централната каса на партията. Чирпанъ — г. К. Ний не сме получили тона писмо. Направѣте нуждната справка въ пощата. Брюкселъ — г. Н. П. Материала получихме. Що го напечатиме цѣлъ или ще се въсползуваме, споредъ разлѣка на вѣстника ни. Пращайте повни за Белг. соц. движѣние. Лицето за което пишете е учитель Здравѣйте!

Печатница „Напѣдѣкъ“ — София